

“Paulus in debat...” Hand. 17:17, enz.

Dave Hunt, 28 mei 2008, <http://www.theberean.org/node/6797>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Men hoeft niet ver in de Bijbel te lezen om zich te realiseren dat het beslist geen oecumenisch boek is. In de Grote Opdracht beval Christus Zijn discipelen¹: “Ga dan heen, onderwijs² al de volken ... en leer hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb ...” (Matt. 28:16-20). Dit is een heilige opdracht van Christus Zelf en die legt een grote verantwoordelijkheid op eenieder die beweert Christen te zijn.

Als taal enige betekenis heeft dan moet elke ware discipel vandaag een discipel zijn van een discipel van een discipel ... helemaal terug tot de oorspronkelijke discipelen, en moeten zij dezelfde geboden gehoorzamen die Christus dezen gegeven heeft. Niemand werd ooit door Christus gemachtigd om deze opdracht te veranderen - en zeker niet het Evangelie te veranderen - maar dat werd gedaan en het wordt gedaan. Wat moet onze Heer denken van kerkleiders die Zijn Woord minachten?

Waarheid is onafhankelijk van tijd, ruimte en materie, en zal **nooit veranderen**. Waarheid bezit geen locatie in het fysieke universum; ze bestaat in het onzichtbare rijk van de geest en de ziel. Het onbetwistbare feit dat het brein (de hersenen) niet de geest is, waarmee wij waarheid begrijpen, voorziet in een van de eenvoudigste bewijzen dat wij niet-fysisch en eeuwige wezens zijn die tijdelijk in fysieke lichamen leven. Dit ernstige feit doet een vraag oprijzen waarmee de meesten niet willen geconfronteerd worden. Er de voorkeur aan gevend hun aandacht te richten op genot en dingen die gerelateerd zijn aan deze tijdelijke wereld van de vijf zintuigen, willen zij niet weten wat van het hoogste belang is en verwijzen dit naar “wanneer zich een geschikt moment voordoet” (Hand. 24:25)³, dat echter nooit komt. Ieder persoon moet de grote vraag beantwoorden: waar zullen mijn ziel en geest (mijn ware en unieke “ik”) zijn wanneer deze tijdelijke woonst, waarin ik een korte tijd heb geleefd, ligt te vergaan in het graf?

Door het ontkennen van ziel en geest, proberen materialisten (wat alle atheïsten zijn) het verstand en alle gedachten en ideeën te identificeren met het fysische brein (de hersenen). Verklarend “dat het materialisme dood is”, bewijst astrofysicus Sir Arthur Eddington dit feit op eenvoudige wijze:

“In de wetenschap betekent... **wet... een regel die nooit gebroken wordt...** Dus, in de fysieke wereld is wat een lichaam doet en wat een lichaam hoort te doen, equivalent⁴; maar wij zijn ons goed bewust van een ander domein waar ze alles behalve equivalent zijn. Wij kunnen aan dit onderscheid niet ontkomen... De wetten van de logica schrijven niet voor hoe ons brein denkt; ze schrijven voor hoe ons brein hoort te denken... Hoe nauw wij ook de gedachten mogen associëren met het fysische brein, het verband valt weg als irrelevant van zodra we de fundamentele eigenschap van de gedachten beschouwen: ze kunnen correct of onjuist zijn”.

Onze Heer en Redder Jezus Christus is “de Weg, de Waarheid en het Leven” (Joh. 14:6). **Waarheid verandert niet**, en dus: “Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid” (Hebr. 13:8). Maar veel kerkleiders vandaag (zoals massa’s anderen doorheen de geschiedenis) hebben zich de taak aangemeten om zowat alles te veranderen. Sommigen hebben dat gedaan door de Bijbel te herschrijven, zoals Eugene Peterson deed met *The Message*; anderen, zoals Norman Vincent Peale en Robert Schuller, door het evangelie te “positiveren”, en anderen door het “moderniseren” van het Christendom. De Emerging Church beweging heeft dat gedaan onder het mom van herstel van het “oorspronkelijke Christendom”. Zij hebben enkel oude tradities van mensen hersteld, die in

¹ Gr. *mathetes*: leerling, discipel. Strong’s 3101. Matt. 28:16.

² Gr. *matheteuo*: onderwijzen, discipelen maken. Strong’s 3100.

³ Hand. 24:25: “En toen hij sprak over rechtvaardigheid en ingetogenheid en over het toekomstige oordeel, werd Felix zeer bevreesd en antwoordde: Nu kunt u gaan; wanneer zich een geschikt moment voordoet zal ik u bij mij roepen”.

⁴ Equivalent: gelijkwaardig.

de dagen van de apostelen reeds ver van de kerk stonden. Enkel het Nieuwe Testament, niet de “vroege kerkgeschiedenis”, geeft het verslag van echt bijbels Christendom.

Er ligt geen rechtvaardiging in te zeggen dat “de tijden zijn veranderd” en dat wij vandaag “nieuwe waarheden” nodig hebben om de hedendaagse uitdagingen met de postmoderne wereld aan te gaan. Het is bedrog u in te beelden dat teruggaan naar de gedachte en praktijk van de “vroege kerkgeschiedenis” ons geestelijker zal maken of dat dit het eerste-eeuwse Christendom zal kunnen terugbrengen. Zoeken in de “oude kerkgeschiedenis” is niet ver genoeg teruggaan. We moeten helemaal terug naar de Bijbelschriftuur.⁵

Elke ware discipel werd een heilig pand gegeven dat ontvangen werd via een ononderbroken lijn van erfgenaamschap van bij de “opdracht” van Christus aan de eerste discipelen: anderen onderwijzen en hen leren te gehoorzamen alles wat Christus hen geleerd heeft. Er is geen onderzoek nodig - enkel een eenvoudig begrip van, en geloof in, Gods Woord - om de schaamteloze herziening van de Grote Opdracht te onderscheiden die nu gaande is. Het wordt gezien in de kerkelijke hiërarchie van vele protestantse denominaties, en bijzonder in het Rooms-katholieke systeem, wat de nederige visers-discipelen zouden aanklagen als zij hier waren vandaag.

Ongelofelijk dat John Hagee, in een brief van 12 mei 2008, gericht aan Bill Donohue, president van de Katholieke Liga voor Civiele en Religieuze Rechten, “zich verontschuldigde voor het noemen van de Rooms-katholieke kerk ‘de afvallige kerk’ en ‘de grote hoer’”. Maar dat is precies wat Luther en alle grote hervormers ze genoemd hebben, in overeenstemming met Gods Woord! Schaamteloos verklaarde Hagee: “Ik wil mijn diepe spijt uitdrukken voor enig commentaar dat katholieken als grievend hebben ervaren”. Is Christus niet een “steen des aanstoots” (Rom. 9:33) en zijn kruis een “aanstoot” voor ongelovigen? Moeten wij ons verontschuldigen voor het aanstoot geven met de waarheid? Moeten wij de waarheid van het Evangelie achterhouden om degenen die het nodig hebben niet te beledigen? Is niet de Bijbel (niet de kwetsbare gevoelens van zondaars) onze onveranderlijke standaard?

Laten we eerlijk zijn, Hagee’s verontschuldiging die de waarheid verloochende, was vriendjespolitiek van “een van John McCain’s high-profile supporters uit het religieuze rechts”. Het was niet ter wille van Christus maar voor de presidentiële hoop van McCain. Terwijl hij zich verontschuldigde, noemde Hagee deze termen uit Openbaring: “een retorisch middel dat lang gehanteerd werd in anti-katholieke literatuur en commentaren”. Nu zal hij zich moeten verantwoorden tegen de Heer voor het noemen van de “Openbaring van Jezus Christus, die God hem gegeven heeft” (Op. 1:1) een “anti-katholieke retoriek”! Het is alleen maar passend dat op 22 mei 2008 McCain zich distantieerde van Hagee.

In plaats van getrouw te zijn jegens Christus’ bevelen, leren en praktiseren vele hedendaagse kerkleiders een “Christendom” alsof de Grote Opdracht zou zijn: “Ga in de wereld en vind zoveel als mogelijk overeenstemming met de belangrijkste religies, en wees voorzichtig niet enig ‘geloof’ te bekritisieren, maar verenig u met hen in oecumenische eenheid voor het bestrijden van armoede, honger en ziekten”. Dat klinkt zo aantrekkelijk, en het lijkt zo’n waardige zaak te zijn dat hele denominaties door deze satanische ketterij werden opgeslokt.

Is “satanisch” niet wat sterk uitgedrukt? Nee. Satan was de eerste om te vragen: “Is het waar dat God gezegd heeft ...?” Zijn volgelingen worden geïdentificeerd door het ontkennen, trotseren en veranderen van Gods onveranderlijke waarheid.

Beweren te weten wat God heeft gezegd, Zijn Woord te volgen, en moedig de dwalingen tegen te staan van hen die afwijken van Gods waarheid, is de hedendaagse onvergefelijke zonde geworden, zowel in de wereld als in de kerk. De tendens wereldwijd is beslist richting politieke en religieuze eenheid, ten koste van alles. Aangezien deze beweging in toenemende mate stuwkracht verkrijgt, zal ieder die de morele en geestelijke integriteit bezit om de Bijbel hoog te houden meer en meer gezien worden als de gevangenis waardig, en uiteindelijk zelfs de dood, voor het in de weg staan van wereldeenheden, de hoop waarvoor wereld en kerk samenklitten in een wanhopige combine.

⁵ In deze “vroege kerkgeschiedenis” was men reeds zwaar afgegleeden van het Nieuwtestamentische Christendom.

Voor ware christenen is elke compromitterende oecumenische overeenkomst onmogelijk wegens Christus' krachtige uitspraak: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij" (Joh. 14:6). Het is onmogelijk deze verklaring af te zwakken. Getrouw aan hun Heer, verklaarden de apostelen: "En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden" (Hand. 4:12). Als hun geestelijke nazaten moeten wij hetzelfde verkondigen.

In contrast hiermee roepen Satans religieuze lakeien, getrouw zijnd aan hun meester: "Dit kan u niet zeggen!" Vele andere dienaren in wetgevende en gerechtelijke lichamen zijn besloten om het tot een internationale misdaad te maken te suggereren dat enige erkende "waarheid" fout zou zijn. De Bijbel kan binnenkort vogelvrij verklaard worden als veroordelend voor alle niet-christelijke religies. Maar dit is de natuur van de Bijbel, en daarom verontschuldigen wij ons niet en doen wij geen "religieus correcte" aanpassingen in onze uitspraken. Simon Greenleaf, een van Amerika's grootste wetskenners, die zich afkeerde van het agnosticisme en tot het geloof kwam in Christus, verklaarde bijna 180 jaar geleden:

De religie van Jezus Christus betekent niets minder dan de volkomen nederlaag van alle andere systemen van religie in de wereld, hen aan de kaak stellend als inadequaate voor de behoeften van de mens, vals in hun fundamenten en gevaarlijk in hun aanleg ... Dit zijn geen gewone claims; en het lijkt nauwelijks mogelijk voor een rationeel wezen deze aan te zien met louter ingetogen interesse, en nog minder ze te behandelen met louter onverschilligheid of minachting.

Wij volgen niemand dan alleen onze Heer Jezus Christus en Zijn apostelen. Paulus verklaarde: "Ik roep u dus op: word mijn navolgers" en "Wees mijn navolgers, zoals ook ik navolger van Christus ben" (1 Kor 4:16; 1 Kor 11:1). Onze Heer verwees voortdurend naar en citeerde uit het Oude Testament, de Schrift in Zijn dagen, en dat alles was nodig om het evangelie te verkondigen, toen en nu: "En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was" (Luk. 24:27).

Wij zouden Zijn voorbeeld moeten volgen in het getuigenis geven voor Hem, zoals Paulus deed. Paulus predikte "het Evangelie van God, dat Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften, ten aanzien van Zijn Zoon, Die, wat het vlees betreft, geboren is uit het geslacht van David. Wat de Geest van heiliging betreft, is Hij met kracht bewezen te zijn de Zoon van God, vanuit de opstanding van de doden" (Rom. 1:1-4). Het ware Evangelie is gegrondvest op honderden profetieën die niet veranderd kunnen worden. Wee hen die het "Evangelie van God" vervalsen!

Verklarend dat het Evangelie dat hij gepredikt had, "overeenkomstig de Schriften" was (1 Kor 15:3-4), bevestigde Paulus andermaal dat het Evangelie zo sterk op het hele Oude Testament gefundeerd is dat het niet kan veranderd worden zonder de hele Schrift te vernietigen. Dit is het getuigenis van de hele Bijbel. Zij die in de kleinste mate Gods Woord durven te veranderen hebben God Zelf verloochend. Zij zeggen dan in feite dat God de toekomst niet kent, dat Zijn reddingsplan niet langer adequaat is voor de moderne mens, en dat de hedendaagse theologen de rommel moeten opkuisen waarin Christus Zijn kerk heeft achtergelaten. Met andere woorden: de God van de Bijbel is niet de ware God. Zoals T.A. McMahon heeft uitgelegd (02/08; 03/08) hebben de Emerging Church leiders verklaard dat alles moet "heruitgevonden" worden om te komen tot een nieuwe theologie die geschikt is voor onze tijd.

Paulus zocht geen religieuze en politieke toenadering met wie dan ook. Hij en Silas werden beschuldigd van "de wereld in rep en roer gebracht [te] hebben" (Hand. 17:6). De apostelen maakten geen allianties; zij volgden de bevelen die Christus hen had gegeven. Zij kenden en verkondigden compromisloos "de waarheid [die] in Jezus is" (Efez. 4:21) stoutmoedig, met grote kracht en met veel redetwisten.

Redetwisten? Ja! Dit woord dekt veel van de apostelen hun bediening, en in het bijzonder die van Paulus, maar deze gedachte wordt vertrappeld onder laarzen van de marcherende "seeker friendly" oecumenisten. Het feit dat Paulus, de vroege kerkleiders en de martelaren zoveel tijd besteedden aan openbaar redetwisten zegt ons veel over wat ontbreekt onder christenen vandaag, of zullen we het gewoon Christianity Today noemen? Beschouw volgende "religieus incorrecte", "negatieve" maar compromisloze verklaringen die gebaseerd waren op profetie:

STEFANUS: “Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, u verzet u altijd tegen de Heilige Geest; zoals uw vaders deden, zo doet u ook” (Hand. 7:51).

PETRUS: “Laat uw geld met u naar het verderf gaan, ... uw hart is niet oprecht voor God. Bekeer u dan van deze slechtheid van u ...” (Hand. 8:18-24).

PAULUS: “Maar Saulus werd meer en meer gesterkt en hij bracht de Joden die in Damaskus woonden, in verwarring door te bewijzen dat Deze de Christus is” (Hand. 9:22).

PETRUS: “Van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam” (Hand. 10:43).

PAULUS: “Uit zijn nageslacht heeft God voor Israël, volgens de belofte, de Zaligmaker Jezus doen voortkomen ... Want de inwoners van Jeruzalem en hun leiders die Hem miskenden, hebben door Hem te veroordelen de uitspraken van de profeten vervuld, die iedere sabbat voorgelezen worden. ... vroegen zij Pilatus Hem te laten doden. En toen zij alles volbracht hadden wat er over Hem geschreven was, namen zij Hem van het hout af ...” (Hand. 13:23-29).

PAULUS: “En Paulus ging naar zijn gewoonte bij hen naar binnen en drie sabbatten lang ging hij met hen in gesprek vanuit de Schriften” (Hand. 17:2); “Hij ging dan in de synagoge in gesprek met de Joden en met hen die godvrezend waren, en iedere dag op de markt met hen die hij er tegenkwam” (Hand. 17:17); “En hij sprak iedere sabbat in de synagoge en probeerde Joden en Grieken te overtuigen” (Hand. 18:4); “En hij kwam in Efeze aan en liet hen daar achter; maar zelf ging hij de synagoge binnen en sprak met de Joden” (Hand. 18:19).

APOLLOS: “want hij bestreed de Joden krachtig in het openbaar door uit de Schriften te bewijzen dat Jezus de Christus is” (Hand. 18:28).

PAULUS: “En hij ging de synagoge binnen en sprak er vrijmoedig; drie maanden lang sprak hij met hen en probeerde hen te overtuigen ...” (Hand. 19:8); “...en sprak dagelijks in de school van een zekere Tyrannus” (Hand. 19:9-10); “Daarom: waak, en bedenk dat ik drie jaar lang, nacht en dag, niet heb opgehouden iedereen onder tranen terecht te wijzen” (Hand. 20:31); “En toen hij sprak over rechtvaardigheid en ingetogenheid en over het toekomstige oordeel, werd Felix zeer bevreesd” (Hand. 24:25); “en hij probeerde hen, van ‘s morgens vroeg tot de avond toe, zowel uit de Wet van Mozes als uit de Profeten, te bewegen tot het geloof in Jezus” (Hand. 28:23).

Recent ging ik drie debatten aan in Toronto: met een hindoeleider van een grote tempel, met een atheïstische filosofieprofessor, en met een moslim-imam die over de hele wereld met christenen debatteert. Is dit iets wat christenen horen te doen? Is het productief? Hoe kunnen wij “Houd, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen” (Rom. 12:18) terwijl wij het oneens zijn met tegengestelde geloven? De Schriftplaatsen hierboven tonen aan dat redetwisten met ongelovigen Paulus' leven en bediening waren. Hij zei dat we hem moeten volgen, en hoe anders kunnen wij onze opdracht vervullen?!

Er is geen openbaring die ons meer aanspreekt dan dat God van zulke natuur is dat de miserie van de gevallen mens Hem geforceerd heeft om Zijn hemelse heerlijkheid af te leggen, om een mens te worden, om onze zonden en ellende te dragen, en door de dood te ondergaan de dood te overwinnen, om aan stervende zondaars eeuwig en heerlijk hemels leven te geven. Ieder die door geloof dit leven ontvangt, staat onder dezelfde noodzaak als Hij, zodat elke christen van nature een gezondene is. Zo iemand hoort in zijn ziel een dringende opdracht: “Gaaf gij heen in de wereld en predik het evangelie aan elk schepsel” (E.M. Broadbent, uit The Pilgrim Church)

Elke ware discipel moet aandacht schenken aan de Grote Opdracht, of zoals Petrus het zegt: “wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap afeist van de hoop die in u is” (1 Petrus 3:15). De Heer schenkt mensen met gewillige harten de gelegenheden, wijsheid, nederigheid, genade en de kracht om Zijn roeping trouw te vervullen.